

stuelse, sikkert kunde have fuld Anledning til at udtale denne. Jeg har imidlertid for Diebliffet den allerfuldeste Følelse af, at der er Intet, der mindre vilde behage Thinget, end hvis man nu vilde gaa ind paa at undersøge disse i og for sig meget vanskelige og meget omfattende Spørgsmaal. Den ærede Landsthingsmands Ansuelse er jo bekjendt nok, min tør jeg haabe er ikke mindre bekjendt. Den ærede Landsthingsmand sværmer i høj Grad for Statens Indblanding i alle offentlige Anliggender, som han sagde. Ja, vi har i tidligere Dage kjendt noget Lignende, og det er jo efter Bølgegangen ganske naturligt, at, efter at man var kommen til at indse det Fordærlige og Skadelige i denne Retning, vender man tilbage og synes, at Intet vil være saa naturligt og lykkeligt, som hvis Staten vil tage Alt i sin Haand. Det er, for at jeg skal nævne Ordet, — hvilket jeg iøvrigt maa bede om, at man ikke giver Anvendelse paa nærværende Tilfælde — Socialismen, der tror, det er den, der lidt efter lidt udbreder sig over alle Lande og ganske sikkert paa den allerstjønneste Maade vil kunne realisere sine Formaal, naar Staten bliver Alt og den private Virksomhed Intet. Hvad der særlig i dette Diebliffet foreligger her, er jo kun Spørgsmaal om Statsdriften, thi ganske sikkert har den ærede Rigsdagsmand Ret i, at nu bliver ogsaa Porten aabnet for de store Krav, som i mangfoldige Retninger ville kunne komme frem, og som man tidligere kunde tænkes at være bleven fritagen for; men det er jo dog egentlig kun alene om Statsdriften der nu tales, og ikke engang i og for sig om, hvorvidt Statsdriften er fornuftig eller ufornuftig, thi efter at Statsdriften faktisk er tilstede for en stor Del af Sernbanenettet, stiller Spørgsmaalet sig jo ganske anderledes for den Del, der er tilbage, og som synes paa en rimelig Maade at maatte være under fælles Bestyrelse med den øvrige Rest. Jeg skal, som sagt, aldeles ikke forsøge paa nu at vise, hvilke Farer, der kunde være og sandsynligvis ogsaa i Liden ville vise sig ved at Statsdriften er tilstede, ved at Statsdriften har afløst den private Virksomhed, der har en ganske anden Bøne end Staten til at søle, hvad det er, Publikum i det Hele er tjent med; det skal jeg ganske lade ligge for Diebliffet og indskrænke mig til, blot til Slutning at erklære, at jeg stemmer for Loven, blandt Andet fordi jeg i finansiell Henseende anser den for at være af en overmaade stor og gavnlig Betydning.

Jessen: Jeg tror, jeg har udtalt mig saa moderat idag, at jeg ikke havde ventet, at det høitærede Medlem havde taget Forargelse deraf, saa meget mindre som det var mig vel bevidst, at jeg ikke har den Være altid at være enig med det høitærede Medlem i mine Betragtninger af Sernbanens Nytte, Sernbanens Rentabilitet og deres hensigtsmæssigste Drift; men jeg kan jo saa let være tilfreds med det Svar, det ærede Medlem gav mig, da ogsaa han i alt Fald i een Henseende erkjender, at det er en stor og nyttig Foranstaltning, her er sket.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Forslaget

vedtoges enstemmig med 35 St.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Rigsrådspræsidiat.

Formanden: Dagsordenen er dermed udtømt.

Næste Møde afholdes Mandag Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Lønninger ved Lødvæsenet.

Mødet hævet Kl. 3,40.